

aabenbart har Blik for, at den Betragtning, han saaledes fremfører, ikke kan holde, gaar han over til en Undersøgelse af Menneskenes Ret og begynder med at veje Menneskene, og det gør han gennem en hel Række Betragtninger over de lokale Forhold, som Aslaksen siger. Det ærede Medlem undersøger de lokale Forhold og fremhæver, at de lokale Forhold f. Eks. i Hovedstaden, som er Sædet for Regeringen og Rigsdagen og mange store Institutioner, paa Forhaand giver Hovedstaden en Indflydelse, som gør det nødvendigt, hvis man vil tilvejebringe Lighed, at skaffe de mindre tæt befolkede Dele af Landet en større Indflydelse.

Under denne Betragtning, hvorom jeg skal sige endnu et Ord siden, anførte det ærede Medlem, at Hovedstaden to Gange havde gjort en Indsats i vor politiske Historie og, udtalte det ærede Medlem, begge Gange udenom Rigsdagen og udenom Valg. Da det kunde befrygtes, at ingen her i Salen skulde kunne tænke sig, ved hvilke Lejligheder det var, at Hovedstaden havde gjort en Indflydelse gældende udenom Rigsdagen og udenom Valg, meddelte det ærede Medlem selv, hvilke Tilfælde det var, han tænkte paa, og nævnte saa 1849 og 1920. Det ærede Medlems historiske Kundskab kan ikke være saa stor som hans Veltalenhed, for i 1849 — det rigtige Aarstal er nu 1848 — fandtes der ingen Rigsdag og ingen Valg at komme udenom. Hovedstaden lagde sin Indsats ind for at tilvejebringe en Rigsdag og Valg. Det Borgertog, som gik til Christiansborg i 1848, havde til Hensigt at understøtte den samtidige Bevægelse ude i Landet for at skaffe en Rigsdag og et Valg. Bevægelsen sejrede, og det umiddelbare Resultat af denne Samvirken mellem Borgertoget her og Bondebevægelsen var Indkaldelsen af en grundlovgivende Rigsforsamling og den deraf skabte Rigsdag og alle de derefter følgende Valg. Og hvad Bevægelsen i 1920 angaar, gik den heller ikke ud paa at øve Indflydelse udenom Rigsdag og Valg, men gik tværtimod, da man ikke vilde sammenkalde Rigsdagen, ud paa en Genindkaldelse af Rigsdagen for at tilvejebringe Grundlaget for et retfærdigt Valg ved Fulendelsen af det Arbejde paa Valgloven, som var blevet afbrudt ved politiske Begivenheder.

Det ærede Medlems Bemærkninger om den lokale Vægt, som de forskellige Egne kan udøve, og det Krav, som de lokale Interesser har paa at blive repræsenteret for at kunne komme til Orde, har imidlertid, som det ærede Medlem ved, ogsaa fundet Udtryk i den bestaaende Valglov ved den

førøgede Lokalrepræsentation, som de svagt befolkede Egne i Landet faar. Hvilken Lokalindflydelse Egne skal have indenfor en paa Anskuelsernes ligelige Repræsentation grundet Valglov, vil jeg altid være rede til al mulig forstaaende Forhandling om. Det er ogsaa ganske urigtigt, hvad den ærede Indenrigsminister siger, at dette Spørgsmaal har jeg ikke tidligere interesseret mig for. Tværtimod, jeg har altid interesseret mig særdeles for, at Egne, hvis Vilkaar er vanskelige ved vanskelig Forbindelse mellem Beboerne, og Egne, som omfatter vidt udstrakte Omraader, hvor derfor forskellige Interesser træder frem, faar en fyldig Repræsentation. Men dette har først kunnet lade sig gøre paa et retfærdigt Grundlag i det Øjeblik, man var enedes om, at Anskuelserne skulde have samme Vægt, hvor i Landet de end gav sig Udtryk.

Den Anskuelse, som det ærede Medlem førte frem, fører lige direkte tilbage til anden Vejning af Vælgerne, den fører lige ind i hele den teoretiske Argumentation for den privilegerede Valgret, blot at det er andre, som skal have Privilegierne efter den gamle Opfattelse af Privilegier, end det er efter det ærede Medlems Anskuelse. Men den teoretiske Argumentation for, at der er Forhold, som kan begrunde, at man giver en større Vægt til Anskuelser hos visse end hos andre, er ganske den samme. Derfor maa alle de, der er af den Opfattelse, at det ikke er et tilfældigt Tal, ej heller en Vejning af Menneske, der skal kunne træffe Afgørelsen i Landet, men at det er den lige og almindelige Valgret, d. v. s. Menneske, som afgør det, erkende, at Forholdstalsvalgmaaden indeholder et stort Fremskridt med Hensyn til at lade Anskuelserne komme til Orde paa retfærdig Maade.

Men det ærede Medlem, som altsaa nu har udviklet Anskuelsen om, hvor forkasteligt det er, at man ikke har givet de svagt befolkede Egne tilstrækkelig Lokalindflydelse, ender derefter sin Tale med at anbefale dette Lovforslag og udtrykke sin Glæde over dets Fremkomst, endskønt dette Lovforslag giver de svagt befolkede Egne ringere Lokalindflydelse, end den nubestaaende Ordning giver. Dette har jeg paavist, og den højtærede Indenrigsminister, som kom ind paa de fleste andre Enkeltheder i min Kritik, røgte overhovedet ikke ved dette. Jeg tør derfor betragte det som en Kendsgerning — da heller ingen anden Venstretaler har rørt ved min Paa-visning heraf —, der er uomstødelig fastslaaet, at beregnet efter Stemmetallet ved